

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Ponesrečen nemškutarski shod v celjski okolici.

Celje, 25. julija. Včeraj so celjski Nemci sklicali javen shod v Levcu pri gostilničarju Neuwirthu. Slovinci so izvedeli za tajno sklican shod in se ga v velikem številu udeležili. Ko je došel dr. Ambrožič s svojo gardo v Levce in izvedel od krčmarja, da so došli na shod Slovinci, se ni upal niti v gostilno in se je umaknil k Štajercijancu Strenčanu, kjer se je vršil klavirno nemškutarski shodek. Ta dogodek v Levcu kaže, kako »zaslombo« imajo celjski renegete v okolici.

Umor pri Novi Cerkvi.

Celje, 25. julija. Pred neko gostilno v Novi Cerkvi so se snoči stopili kmečki fantje in pri tem ubili zidarja Jožefa Javornika. Nek vojak Javornik in zidar Flis sta dobila hude rane.

Septembrski kolek pred najvišjim sodiščem.

Celje, 25. julija. Zaradi rabe narodnega kolka 20./IX. je bil v Celju pred okrajno sodnijo kaznovan črko-stavec Matko Konjicija, sedaj v Ljubljani. Druga instanca je razsodbo potrdila, najvišje sodišče pa je na pritožbo Konjicijevega zagovornika, dr. Vekoslava Kukovca, določilo o stvari javno razpravo. Smo radovedni na izid.

Sodnijska komisija o Cokanovi smrti.

Celje, 26. julija. Sodna zdravniška komisija, ki je obducirala Cokanovo truplo v Žalcu, je izjavila, da niso provzročile Cokanove smrti rane, katere mu je zadal klerikalni mladenič Pesko, temveč nek absces na prsni mreni. Ista komisija je pa pozabila pojasniti, kako je to, da je prej zdrav in čvrst mož drugi dan po Peskovem napadu začel bloditi in tudi še isti dan umrl? Sodna komisija pravi, da so bile Cokanove rane le »ureznine« — ki pa so vendar povzročile, da se je Cokan na mestu zgrudil in padel, ne da bi kdaj več vstal. Celjsko državno pravdnništvo, katerega vodi v dr. Bayerjevi odsotnosti po svoji zagrizenosti znani nemško - nacionalni Bratschitsch (pristen German torej!), je s čudno vne-mo pograbilo mnenje sodne komisije in je takoj zaplenilo celjski »Narodni Dnevnik«, ker je trdil, da bi Peskove »vreznine« vendar utegnile biti nevarnejše, kot pravi sodna komisija. Istočasno je pisala nemoteno celjska »vahtarica« o umoru Franca Cokana — in enako vsi spodnještajerski in graški listi. Bračičeva konfiskacija in čudno, v oči padajoče laskanje klerikalcev nima torej nobenega drugega namena, kot malenkostno masčevalnost nad slovenskim naprednim listom, katera bi mu naj s krivčevno pomočjo pomagala po uradni lestvi naprej. Pri štajerskih sodnijah je sploh opazati od rajnega politika Povalija sem čudno prijateljstvo med klerikalci in losvonromovskimi sodniki in drž.

pravdniki. Ako Bračič misli, da bode pomagal s popravki in konfiskacijami klerikalcem iz luže, se zelo moti: svoje mnenje o Cokanovi smrti ima vsakdo in uboj ostane uboj.

Posvetovanje čeških agrarcev.

Praga, 26. julija. Danes dopoldne se je sešel eksekutivni komite češke agrarne stranke k posvetovanju o sedanji politični situaciji. Poslanec Svihla je poročal o akcijah radi delomožnosti češkega deželnega zbora, poslanec Udržal pa o političnem položaju v državnem zboru. Češki agrarci bodo do jeseni izgovorili natanko določen program, s katerim bodo neomajno nastopili pred javnostjo. Najprvo pa se morajo rešiti različna vprašanja glede možnosti, da vse češke stranke enotno postopajo radi delomožnosti češkega deželnega zbora.

Glasovi hišnih gospodarjev o delavnosti parlamenta.

Dunaj, 26. julija. V Atzgersdorfu so imeli v nedeljo zborovanje hišni posestniki iz okraja Liesing, na katerem so ostro obsojali nedelavnost parlamenta. Končno je bila sprejeta resolucija, v kateri se pozivlja vlado, da naj v jesenskem zasedanju razpusti parlament, ako ne pride do resnega delovanja.

Cesarjevo pismo na bana dr. Tomašića.

Budimpešta, 26. julija. Današnji uradni list objavi cesarjevo lastnoročno pismo na hrvatskega bana dr. Tomašića, ki se glasi: »Ljubi moj dr. Tomašić! Ker ne sprejemam po mojem ogrskem ministrskim predsedniku sporočene mi Vaše demisije od poslovanja kot ban Hrvaške in Slavonije, pričakujem od Vas nadaljnjih predložitvev.«

Bosanski sabor.

Sarajevo, 26. julija. V včerajšnji seji sabora je bil sprejet justični eta. Tekom tozadevne reforme je sekcijski šef Šek govoril o ekspezeju, kakke reforme hoče vlada vpeljati na polju pravosodja. Nato se je razpravljalo o postavkah glede finančne uprave.

Letošnji cesarski manevri.

Dunaj, 26. julija. Iz Budimpešte je došla semkaj vest, da se odpovedo letošnji cesarski manevri. Ta vest pa ni resnična. Cesarski manevri se vrše, samo teritorij manevrov se je preložil.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 26. julija. Včerajšnje razprave v državnem zboru o idemniteti so se vršile brez vsakega zanimanja in brez vsake pozornosti s strani poslancev. Poslanec Frey, član ljudske stranke povdarja potrebo krščanske politike na Ogrskem. V ministru Zichyju vidi svojega moža. Poslanec Khon govori o volilnih sleparijah in z vsvo oostrostjo napada uradništvo, ki je sleparilo pri volitvah vse od zadnjega sluge na kvišku. Radi tega se pojavijo v zbornici močni protesti in ropot.

Srbski ministrski predsednik Pašić o vrednosti trgovske pogodbe med Srbijo in Avstrijo.

Dunaj, 26. julija. Srbski ministrski predsednik Pašić se je izrazil o sklenjeni trgovski pogodbi med Avstrijo in Srbijo, da je ta pred vsem rezultat politične previdnosti. Srbija si je itak že pridobila svoje eksportna pota in svoj krog odjemalcev in ni potrebovala pogodbe, katero je sklenila z Avstrijo, ki jej dovoljuje samo uvoz zaklane, ne pa tudi žive živine. Srbija je smatrala vprašanje končne ureditve razmerja z Avstrijo za važno politično zadevo, katere ni mogla pustiti nerešene v času, ko sta obe državi v popolnoma korektnih odnosih. Ugodnosti, ki si jih je pridobila Avstrija s predležo trgovsko nagodbo, odgovarjajo v isti meri ugodnostim, ki jih je dala Avstrija Srbiji in te so itak prav malenkostne.

Bolgarske škofije na Turškem.

Dunaj, 26. julija. Turška vlada bo v najkrajšem času izdala dekret, s katerim se ustanavljajo štirje novi berati, to je štirje novi škofijski sedeži, in sicer se bodo te nove škofije ustanovile za Bolgare v Adrianoplu, Seratu, Solunu in Kastoriji. Ta vladni ukrep pomenja zopet hud udarec za Grke na Turškem. V adrianopolskem vilajetu Bolgari niso imeli dosedaj nobene škofije, četudi so tam v večini, dočim so imeli Grki tri škofo. Najvažnejše je, da se otvori škofijski sedež za Bolgare tudi v Solunu, ki postane vsled tega glavno središče Bolgarov. Da se ustanovi v Kastoriji škofijski sedež, je radi tega velike važnosti, ker gre tukaj za okoliš, v katerem prevladujejo Grki in Albanci, ne pa Bolgari. Zaradi tega se ne more smatrati zbiranje bolgarskih ustaških čet za resno stvar, ker se vendar mora pričakovati, da bo bolgarska vlada pri tem položaju podvzela vse korake, da prepreči prepire in nemire ter škodo, ki bi mogla radi tega nastati. Mogoče je tudi, da je to zbiranje četnikov v zvezi s tem, da se hoče na ta način doseči hitrejšo rešitev tega vprašanja.

Turška zastopana pri slavnosti na Cetinju.

Carigrad, 26. julija. K jubilejskim slavnostim črnogorskega kneza Nikite v Cetinje odposlano turško deputacijo bo vodil bivši veliki vezir Hilmi paša.

Pomiloženje na Turškem.

Carigrad, 26. julija. Sultan je o priliki obletnice podelitve ustave amnestiral 300 od vojnega sodišča obsojenih jetnikov, med temi tudi več dostojanstvenikov starega režima. V spomin na to slavlje je ustanovil tudi nov red, ki se imenuje »red kreposti«.

Turška mornarica.

Berlin, 26. julija. Nakup nemškega dreadnoughta s strani turške vlade je perfektna stvar in se je tozadevna pogodba že sklenila.

Protestni shod ogrske socialne demokracije.

Budimpešta, 26. julija. V nedeljo so imeli socialni demokrati v Budimpešti veliko zborovanje, v katerem so nastopali proti obstoječim političnim in gospodarskim razmeram na Ogrskem. Govornik Parczay je označil ogrsko politiko kot politično akcijsko družbo ogrskih agrarcev in celo Ogrsko kot en svinjak. Med zborovanjem in po zborovanju je prišlo do konflikta med zborovalci in policijo.

Neurje in nevihte.

Snežnik pri Dunaju, 26. julija. V nedeljo popoldne je nenadoma izbruhnila huda nevihta. Čez noč je padla toplota tako nizko, da je začelo snežiti. Včeraj dopoldne je pri gorkoti 2° še vedno snežilo.

Semmering, 26. julija. V soboto je znašala tu temperatura 20°, ki je do nedelje zjutraj padla na 8°.

Ljubno, 26. julija. V noči od sobote na nedeljo je divjala po Zgoranjem Štajerskem huda nevihta. Na nekaterih krajih so se utrgali oblaki, drugod je pobila toča. Višje v gorah je včeraj dopoldne snežilo.

Bad Gastein, 26. julija. V soboto popoldne je naenkrat nastala huda nevihta. Od tedaj naprej neprenehoma sneži v gorah. V nedeljo zjutraj je sneg pokrival gore prav do dolin.

Stätterboden, 26. julija. Zaradi neviht in hudega naliva se je utrgala v »Gesäuse« skalovje in zasulo del železniške proge. Zaradi tega imajo vlaki večurne zamude.

St. Moric (Švica), 26. julija. Od sobote naprej tukaj neprestano sneži. V poletju imamo torej zimsko sezijo.

Also Kubin (Ogrsko), 26. julija. V komitatu Arva divjala je od sobote popoldne od 2. naprej nepretrgoma do nedelje zjutraj do 9. strahovita nevihta z nalivi, kateri so bili taki, kakor da bi se utrgali oblaki. Po rekaterih krajih je padala tudi toča. Večji del Also Kubina je pod vodo, prometne zveze in ceste so razdejane, mostovi odnešeni. Ljudstvo ne more zapustiti svojih stanovanj. Žetev je popolnoma uničena.

Budimpešta, 26. julija. V okrajih Viso in Iza je divjala nevihta z nalivi, kakor da bi se utrgali oblaki. Najbolj opustošen je kraj Maisin, kateri je popolnoma pod vodo. Reka je pri železniškem mostu raztrgala nasip, ki je popolnoma pod vodo. Del prebivalstva je brez strehe. Nekateri so prišli pri tem tudi ob življenje.

Spor med tekstilnimi delavci in delodajalci v Brnu končan.

Brno, 26. julija. Pogajanja med službodajalci in zastopniki tekstilnega delavstva so bili včeraj popoldne končana. Nato se je vršil shod lastnikov 213 tekstilnih tovarn. Na tem shodu so tovarnarji sklenili, da se že določena odpustitev delavcem preklicje. Danes prično delavci v vseh tovarnah delati.

Baron Schwarz in zdravstvene razmere ljubljanske okolice.

Pred kratkim je bil obsojen pri tukajšnjem c. kr. okrajnem sodišču tovarnar Andretto, ker je na sleparski način izdelaval klobase. Istočasno pa je bil Andretto tudi obsojen, ker je ozmerjal slugo c. kr. okrajnega glavarstva na tako zaničljiv in podel način, da je sam okrajni glavar primoral slugo, da toži Andretta. Andrettov slučaj pa ni edini slučaj v ljubljanski okolici, ki nam pojasnuje zdravstvene razmere, marveč je le odsev škandala vseh škandalov, ki so možni pod vlado barona Schwarza.

V ljubljanski okolici so take zdravstvene razmere, da je Ljubljana v vedni nevarnosti, da se vtihotapi iz nje v mesto zdravju škodljivo meso. V ljubljanski okolici je namreč več mesarjev, ki se pečajo večinoma le z mesom od živine, ki je za silo zaklana, ali pa mrhovina. Baron Schwarz ve za to, ker se je že opetovano opozorilo vlado na mesogledske razmere v ljubljanski okolici. Mesto da bi pa vlada odredila strožjo kontrolo mesa v ljubljanski okolici, je izdala oblastveno dovoljenje, da lahko nastajajo v okolici najbolj škandalozni zdravstveni nedostatki. Po nasvetu zdravstvenega nadzornika, dr. Seemanna, je dovolila namreč vlada ustanovitev Andrettove tovarne na Viču in Buzzolinijeve na Ježici. Jasno je, da tovarne klobas niso šle iz mesta za to, ker je v ljubljanski okolici najstrožja mesogledska kontrola. Ravno zadnja obsodba Andretta krasno ilustrira vso svinjarijo, ki vlada v Andrettovi klobasarni. Najlepše pri celi stvari pa je, da je izdala deželna vlada Andrettu dovoljenje, ki je naravnost protipostavno. Velika Andrettova tovarna je namreč združena z večjo klavnico. Po § 12. zak. o kužnih boleznih pa se mora izločiti mesogledstvo v vseh večjih klavnicah diplomiranim živinozdravnikom. Drugod se povsod strogo drže zakona in zahtevajo tudi za vsako manjšo izdelovalnico klobas, ki je v zvezi z mesnico, stalno strokovno nadzorstvo. Gosp. baron Schwarz trpi, da dr. Seemann na to niti misli ni, ko je predlagal dovoljenje za svojega prijatelja Andretta. Andrettova tovarna je brez vsake kontrole. Formalno ogleduje v Andrettovi tovarni viški mesogled. Da to ni ogled, je jasno. Če sem pa tam skočil c. kr. okrajni zdravnik ali živinozdravnik k Andrettu, je to kontrola, ki je v smislu zakona nedostatna in tako pomanjkljiva, da dela Andretto, kar hoče. Da je tako, dokazuje sodnijska obravnava.

Naš deželni šef se rad briga za stvari, ki so tako malenkostne, da bi jih kak drug cesarski namestnik niti videl ne. Deželna vlada kranjska pa, ki je v prvi vrsti odgovorna za zdravstveno stanje v deželi, trpi in provzroča v ljubljanski okolici zdravstvene razmere, ki so nepostavne in za prebivalce tako okolice, kakor tudi Ljubljane, lahko usodepolne. Gospod baron Schwarz, v te c. kr. razmere vtaknite svoj nos. To niso malenkosti, to niso kaprice, marveč to so veliki zdravstveni škandali, za katere ste pa odgovorni same Vi, gospod baron!

Resnica o klerikalni kupčiji.

Vest, ki smo jo priobčili včeraj, da je nemška »Kranjska hranilnica« darovala za Marijanišče 20.000 K ter obenem dovolila brezobrestno posojilo v znesku 140.000 K za isti zavod, potrjuje včerajšnji »Slovenec« v cellem obsegu. Samo o tem škofov list previdno molči, da je darovala 20.000 kron in dovolila posojilo samo pod gotovimi pogoji. In kakšni so ti pogoji? Da se klerikalci zavežejo, da bodo klerikalni listi »Slovenec«, »Domoljub«, »Bogoljub« itd. ščitili nemški zavod pred upravičenimi slovenskimi napadi, ter priporočali ljudstvu, naj nalaga svoje prihranke v njem.

To je bilo tudi glavno, kar smo hoteli v včerajšnjem članku pribiti. Ni namreč nečastno in nemoralno, ako kdo sprejme kako darilo ali najme posojilo, nemoralno in nečastno pa je, ako se kdo da z darili in posojili podkupiti, da deluje v javnosti v tistem smislu, kakor to želi darovatelj ali upnik!

Klerikalci pa so to storili, saj so se zavezali, da bodo za darilo v znesku 20.000 K in za posojilo v znesku 140.000 K zavračali napade na »Kranjsko šparkaso« ter jo priporočali ljudstvu.

Za borih 160.000 K so se torej klerikalci vdinjali Nemcem za priganjače »Kranjski šparkasi«, tistemu zavodu, ki drži pokoncu vse kranjsko nemštvo in ki vzdržuje na Kranjskem vse šulferajnske šole, tudi protestantovsko šolo v Ljubljani!

Ali ni to sramota, ali ni to skrajna korupcija? Seveda klerikalcev, ki časte samo zlatega teleta, tega ni sram, kako tudi, saj to ni prvič, da so se prodali. Toda, če njih ni sram, da se prodajajo kot obcestne vlačuge, naj se nikar ne zanašajo na to, da je tudi ljudstvo izgubilo čut sramu. Prišel bo čas, ko se bo tudi ljudstvo zavedlo in takrat bo s pasjim bičem odgnalo od sebe tiste svoje voditelje, ki se prostituirajo za denar in za srebrnike izdajajo narodno stvar!

Radi Lampetovih mlinov.

V deželnem odboru so strašno razburjeni, ker je naš list spravil na dan, da kupuje dr. Lampe brez vsakega ustavnega dovoljenja po deželi mlino in žage, seveda z deželnim denarjem. Klerikalci se zavedajo, da so z »Narodovimi« razkritji preprečeni vsi njihovi načrti, zato kar piha jo od jeze. Ker si svoje jeze ne morejo drugače ohladiti, stikajo po osebi, ki bi bila one tajnosti izdala »Narodu«. Uvedli so baje že pravcato preiskavo in njihovi kolovodje namigujejo, da se bodo »izdajalcu« strašno maščevali, ako mu pridejo na sled. Ali so naivni ljudje to, ko iščejo krivcev tam, kjer jih ni, ne opazijo jih pa tam, kjer so! Dr. Lampe, ozrite se malo okrog sebe in videli boste, da na svojih prsih redite — »gada«!

Klerikalna retirada.

V polemiki radi Šustersičevega sina z »Edinostjo« je »Slovenec« patetično izjavil, da je imel ta sinček celo zaradi narodnosti konflikte s svojimi profesorji na Dunaju. To svojo trditev pa je moral včerajšnji »Slovenec« na višji migljaj — seveda dr. Šustersiča samega — preklcati. To je vsekakor hud poper za »Slovenca«. Zakaj pa je tudi tako neroden, da ne ve, da bi »narodni konflikti« nadbudnemu Šustersičevemu sinčku lahko škodovali v bodoči njegovi karijeri! »Slovenec« je zaključil svojo klaverno retirado takole: »G. dr. Šustersič nas je tudi naprosil, da ustavimo vsako polemiko z liberalnimi listi radi njegovega sina. Neokusnosti prepuščamo drugim.« Imenitno! »Slovenec« prepušča neokusnosti drugim, tisti »Slovenec«, ki je bil med slovenskimi listi edini, ki je vedno in vedno brskal po najbolj skritih kotih rodbinskega in privatnega življenja!

Lampetov shod na Čatežu.

Na nedeljskem shodu na Čatežu se je dr. Lampe prelevil iz finančnega ministra v poljedelskega. Ob navzočnosti kakih 30 poslušalcev je kazal svojo nezmotljivost tudi na tem polju. Njegova izvajanja so bazirala na tem-le temelju: Kdor hoče biti živinorejec, mora imeti prvič živino, drugič hlev, no in tretjič mrvo. Backi so gledali prevzetno okoli sebe, češ, da jim je to nekako znano, kar so učeni gospod povedali. V zgled jim je stavil češke kmetovalce, toda s tem večina ni bila zadovoljna. »Mi smo mi in tvoji hlapci, o gospod,« so govorili in g. Lampe je bil seveda zadovoljen. Le žalibog, čete hlapcev se malo manjšajo. Kaj bo gosp. Lampe? Tukajšnji župnik, gosp. Povše, je tožil ob spominu, ko so brezvestni liberalci svoj čas tako neusmiljeno razbili shod in oder, da so prireditelji morali bežati, zato smejo biti danes navzoči samo povabljeneci. Da ni

manjkalo neizogibnega župnika Oblaka, se samo ob sebi razume. Prišel je v taki družbi, ki jasno kaže, da izginjajo zavezniki. Razume se: konkurenca rodi nasprotnike, četudi se trguje samo z jajci. Obljub tudi ni manjkalo na shodu. Vsi čevljarji, ki še nimajo dovoljenja za svojo obrt, naj samo še nekoliko počakajo. Dobijo ga kmalu, saj je tako gosp. Lampe obljubil. Kako jih je še vlekel, ne moremo poročati, to mora ostati tajno, kakor je bilo »tajno« vse zborovanje. Naprednim političnim društvom priporočamo Čatež, zakaj različni sivi in črni oblaki prav dobro namakajo zemljo.

Iz Notranjih Gor pri Brezovici

se nam poroča: Kakor vsako leto, je bila tudi letos pri nas sv. maša. Vse se čudi, ko namesto domačega duhovnika stopi drugi mašnik v cerkev. A glej čuda! Namesto da bi oznanjevali božjo besedo, so nas povabili kot na kakšno pojedino, na »političen shod pri Jožetu Sojerju p. d. Savincu« pred štalo na dvorišče. Res je prišlo precej starih ženic, a tudi veliko Sokolov je prišlo pogledat, kaj da bo. Vse pogleda, ko stopi neznatna oseba župana Svederca iz Horjula na govorniški prostor. Čenčal je nekaj, kar ni nobeden razumel; ali glej spaka, nazadnje se mu pa zareče. Ko bi imel pohvaliti »Čuke«, pa pohvali »Sokole«, nakar mu navzoči »Sokoli« odgovarjajo z živahnimi Na zdar in Živio - klici. Potem je govoril župnik iz Brezovice, ki je grozil med drugim tudi, da bo prihodnjič vsakega s prižnice povedal, kdor ni bil pri spovedi. Posvarite svoje podrepnike, da se bodo bolj spodobno obnašali in ne napadali pri belem dnevu mirne ljudi na cesti. Vse se je oddahnilo, ko so gospodje odšli iz Notranjih Gor. Le tako naprej in kmalu bodo kmetovalci spoznali, kaj da ste.

Preganjanje in zapostavljanje slovenskega učiteljstva na Koroškem.

Letos je izšlo iz celovških učiteljskih pet učiteljic, ki so vse maturirale z odliko in trije učitelji. Deželni šolski svet je že dvakrat imenoval nove moči, a Slovenec je nastavljen le 1, dočim učiteljica še nobena nima službe. Na šole v slovenskih krajih so zopet imenovali Nemce, s Slovenci pa čakajo, da jih pošljejo v nemška gorovja — suplirat. Vsi lanski abiturijenti so nastavljeni po nemških krajih, dva pa sploh še do danes nimata službe. Tu pokaži slovensko šolsko društvo s svojim dr. Brejcem in Grafenauerjem vpliv in moč. Kaj nam pomagajo papirnate razsodbe, ako pa bodo kmalu vsi slovenski učitelji na Nemškem, na slovenskih šolah pa ljudje, ki jih pošiljajo med nas, da se uče slovensko od — otrok v šoli.

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

XII.

Gostilničar v »Peklu« je bil mož trdnih načel. Gostov, ki niso točno plačevali in gostov, ki so imeli opraviti s policijo, ni maral in jih je kruto odganjal. Na Angelika je bil pa še posebno hud, zakaj imel je zaradi njega toliko potov na policijo in je prestal toliko strahu zaradi koncesije, da mu tega ni mogel odpustiti. Ko je Angelik ystopil v njegovo krčmo ga je pozdravil z grdimi pogledi in z osornimi besedami.

»No, kje smo se pa toliko časa klatili?«

»Kdo se je klatil?« se je razhudil Angelik. »Ko bi se le bil klatil kjerkoli, bi bilo bolje zame. Pa sem sedel, vi moj ljubi mož, sedel ves čas, sedel tako, da so se mi hlače strgale. Ali veste kaj se to pravi? In po nedolžnem sem sedel!«

Gostilničarju pa se Angelik ni prav nič smilil, še privoščil mu je prestano trpljenje in zlobno ga je vprašal:

»Ali vam je bilo kaj dolgčas v zaporu?«

»O, dolgčas pa prav nič«, je ravnodušno odgovoril Angelik. »Kaj bi mi bilo dolgčas! Po dnevi sem stenice preganjal in sem pri tem na vas mislil, ponoči sem pa sam sebi storije pripovedoval. Če hočete, še Vam katero povem. Na primer tisto o gostilničarju, ki je moral toliko vode popiti, kolikor jo je vinu pritočil.«

Gostilničarju pa tak pogovor nikakor ni ugajal in naredil mu je hitro konec.

»Slišite,« je rekel osorno, »če hočete, vam tudi jaz katero povem, na primer o kapucinu, ki so mu jih deset nabrisali na zadnjo stran in ga iz kloštra vrgli in ki ga bodo še za jezik čbesili, če bo poštenim obrtnikom in davkoplačevalcem sitnosti delal. Ali hočete?«

»Ne, hvala,« je odločno izjavil Angelik. »Ne maram vzbuhati neprijetnih spominov. Na zadnje bi se mi še rane odprle... Rajši mi dajte kaj dobrega jesti in piti.«

Angelik ni dobil samo jesti in piti. Gostilničar mu je izročil tudi drobno pisemce, češ, da je prišlo zanj že pred tremi tedni. Ko je Angelik to pisemce prečital, je samega veselja skoro s stola padel, prevrnil steklenico in kozarec, potegnil prt za seboj in hotel kakor blazen bežati iz gostilne. A zadržal ga je krčmar in ga šele izpustil, ko je vse plačal.

»Saj sem zmerom rekel, da je norec«, se je ljutil gostilničar. »Najbrž je v kloštru toliko polenovke jedel, da mu je to stilo v možgane.«

A kaj je bilo Angeliku v tem trenutku za gostilničarja, ko je imel v rokah pismo svoje ljubljene Adelgunde, naznanjajoče mu njeno stanovanje. »Špelica, Špelica«, je sopesl ko je dirjal v Gosposko ulico, planil v hišo, koder je stanovala Adelgunda in se zapodil po stopnicah gori ter tek, dokler ni moral obstati.

»Malo previsoko sem zašel«, je menil, videč, da stoji pred zaklenjenimi vratmi v podstrešje. »Bom pa od zgoraj dol začel izpraševati.«

In izpraševal je od zgoraj dol pri vsakih vratih, kje da stanuje Češminova Špelica in izpraševal toliko časa, da je prišel zopet do hišnih vrat, kajti Češminove Špelice niso nikjer poznali.

»Pa ne, da se je kam preselila v tem času, ko sem bil jaz zaprt?« se je vpraševal Angelik in tužno gledal na cesto. »Ali pa si je izbrala drugo ime, ker sirotnica ne ve, da je ne morejo več v klošter vtakniti? Kaj naj storim? Najbolje bo, da začnem novič izpraševati.«

In začel je zdaj od zdolaj gor grede vpraševati in sicer zdaj po gospodični Adelgundi, ki je bila v uršulinskem kloštru tako preganjana, da je morala pobegniti. Zdaj je hitro izve-

del, da stanuje še v hiši in sicer v drugem nadstropju. Kakor bi mu bile zrasle peruti, tako hitro je prišel Angelik v drugo nadstropje, a njegovo srce ni bilo več veselo, kajti izvedel je bil še več kakor je vprašal. Ženica, ki mu je dala zahtevano pojasnilo, je to namreč formulirala z besedami. »a, tista nuna Adelgunda, ki ima starega Laha za ljubimca«, in te besede so padle Angeliku kakor kamen na srce in pregnale iz njega vso radost.

Dekla, ki mu je odprla, je pač potrdila njegovo vprašanje, da tod stanuje gospodična Adelgunda, a v sobo ga ni hotela pustiti, češ, da gospodična ob tako pozni uri ne sprejema obiskov. Toda Angelik se ni dal odpraviti.

»Punica, ne delaj mi napote«, je rekel s svarilnim glasom. »Danes grizem«. In s trdo roko je porinil dekle na stran. V tem trenutku pa so se tudi že odprla sobna vrata in na pragu se je v okusni nočni obleki prikazala Adelgunda.

»Špelica, moja Špelica« je iz globine srca vzkliknil Angelik in z razprostrtimi rokami se je bližal Adelgundi. »Daj, da te objamem, ti moja ljuba Špelica,« pojdi na moje srce, ki kriči po tebi kakor žejen osel v puščavi po vodi.

Toda Adelgunda se ni dala objeti, nego se je bolj prestrašena kakor

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Manire klerikalnega poslanca. Klerikalci postavijo včasih za poslanskega kandidata v svojih volilnih okrajih človeka, ki je za vse prej kot za poslanca. Nima za izvrševanje svoje poslanske dolžnosti niti izobrazbe, niti zmožnosti — da, včasih mu manjkajo celo najprimitivnejši pojmi o olik. Klerikalci seveda lahko postavljajo take kandidate, ker lahko računajo z nerazsodnostjo svojih volilcev. Klerikalni volilec bi še škofovo kuharico volili, če bi jim klerikalni gospodje tako zaukazali. Zdaj si pa človek predstavi takega puhloglavega klerikalnega poslanca! V glavi nima ravno veliko, zato jo pa prav ošabno po koncu nosi. Misli si, da je kaj več, brez skrbi zmerja in psuje, ker ve, da ga ščiti poslanska imuniteta in da ga imunitetni odsek ne bo izročil sodišču. — Poslanec Dimnik je klerikalni poslanec, da si ga je res vredno ogledati malo bližje. V deželni zbornici sicer res ni bogve kaj storil; tistih par govorov, ki jih je imel v deželni zbornici — dolgi niso bili in duhoviti tudi ne — so mu itak sestavili drugi. Kar pa poslanca Dimnika diči, je njegova olik, ki jo je lepo ilustrirala včeraj obravnava pred okrajnim sodiščem ljubljanskim. Stvar je sledeča: Dne 24. junija je peljal voznik Janežič po Prisojni ulici težko naložen voz lesa. Nasproti mu pride z vozom, na katerem je bilo nekoliko pokošene trave, poslanec Dimnik. Ker je ulica tam precej razorana, je dejal posestnik Jak. Mojskerc iz Bizovika, naj bi se Dimnik umaknil na desno; to pa Dimnikovi prepotenci ni bilo prav in priložil je Mojskeru malo vabljeni priimek »baraba«. Mojskerc seveda tudi ni bil tiho in je dejal, »če sem jaz baraba, si ti tudi«. Dejal mu je tudi, »če si prov poslanec, pa si le en vosu«. In nazadnje je Dimnika kar na kratko karakteriziral takole: »Takšenle drekač, pa je za poslanca!« — Pozabiti se ne sme, da je ves prepri izval edinole Dimnik, ki je prvi jel zmerjati. Za svoje psovke se Dimniku seveda ni bilo treba zagovarjati in tudi sicer ne bo dal Mojskeru nobene satisfakcije, zagovarjati se je pa moral včeraj Mojskerc, ki je le reagiral na Dimnikovo zmerjanje. Mojskerc je bil obsojen na 30 K globo, in Dimnikova poslanska čast je za enkrat srečno rešena.

Več je pričakoval. Hlapec Josip Črne je pustil zadnjič stati na cesti brez nadzorstva neupreženega konja. Konj se je splašil in dirjal po cesti, na srečo pa se ni zgodila vsled tega nobena nesreča. Ko ga je zaradi malomarnosti klicali stražnik na odgovor, je Črne stražniku povedal naporno ime. Sodnik mu je včeraj za presenečena naglo umaknila pred Angelikom v sobo. Šele ko ji je sledil Angelik in so bila vrata zaprta, se je dala objeti in poljubiti, a ni se pri tem ganila in ni vrnila nobenega poljuba.

»Tako pozno prihajaš«, je rekla nejevoljno. »In kaj si bo dekla mislila.«

»No kaj drugega, kakor da se imava rada«, je menil Angelik. »To pa lahko ve ves svet, zakaj postava — le poslušaj — nova postava pravi, da naju ne morejo več vtakniti v samostan. Ali slišiš, Špelica? Nič več!« In lahko se vzameva kadar hočeva.

»To vem že davno«, je hladno odgovorila Adelgunda. »Kje si pa hodil toliko časa, da te ni bilo?«

Angelik se je vsedel na mehko zofa in začel na dolgo in na široko poročati o svojih doživljajih od dneva njegove neprostovoljne ločitve od Adelgunde pa do tega večera. Vmes si je ogledoval stanovanje, obhodoval lepo opravo in druge lepe stvari, ki so bile v sobi in končno posvetil svojo pozornost postelji.

»Krasna postelja je to«, je menil zadovoljno. »Imenitna postelja in tako mehka in tako prostorna.« In z zaljubljenim pogledom na Adelgundo je vzdihnil: »In se bo prav dobro in sladko spalo, kaj Špelica?«

Adelgunda pa se ni odzvala njegovemu zaljubljenemu vabljenju.

oba greha prisodil tri dni zapora. »Ali ste razumeli? Tri dni boste sedeli! Ali se hočete morda pritožiti?« »Eh, kaj čem«, je odgovoril Črne prijetno iznenaden — očitno je pričakoval več. Z veselim licem je zapustil sodno dvorano.

Klerikalni »špilavec«. Jernej Kalan je znana klerikalna kapaciteta na Spod. Poljanah. Za klerikalno stranko si je stekel že marsikatero zaslugo, posebno ob dobi volitev. Zaradi prevelike gorečnosti je pri zadnjih volitvah v Ljubljani začel tudi na napačna pota in je bil obsojen na denarno globo — menda 150 kron. Včeraj pa se je proti njemu vršila obravnava zaradi prepovedane igre. Nekaj časa so v njegovi gostilni na Poljanah »kupčkali«, potem pa »mavšljali«. Pri tem je Kalan baje tudi goljufal — vsaj nekatere priče to trdijo. Drugi dan se je baje sam okoli bahal, češ »tkole se mora naštimati, pa se dobik«. Obravnava se je preložila, da se zaslišijo še nekatere nove priče.

Razne stvari.

*** Krvava statistika.** Po uradni statistiki je bilo od 1. julija 1909 do 1. julija 1910. v Združenih ameriških državah vsled železniških nesreč usmrčenih 8722 oseb, težko ranjenih pa 95.526 oseb.

*** Umetni nosovi.** Te dni je popolnoma zdrava zapustila londonsko bolnišnico neka 50letna dama, kateri so dali zdravniki popolnoma nov nos. Dama je več let bolehal na neki bolezni, ki ji je razjedla ves mesnat del na nosu. Ko je zdravnik odstranil z nosu vse kali bolezni, je odrezal na čelu bolnice toliko kože, kolikor je smatral potrebno za primeren nos, in sicer tako, da se je koža samo med obrvmi le nekoliko še držala. Kožo je zdravnik zasukal navzdol in napravil iz nje čisto pravi len nos z nosnicami vred. Brezkožno mesto na čelu je pokril s kožo, ki jo je odrezal na drugem delu telesa. Ravno na ta način so v Londonu operirali nekega 23letnega Grevesa. Tudi na njem se je operacija popolnoma posrečila. Greves je zdaj jako vesel, ker je dobil nos po najnovejši modi.

*** Nekaj o nohteh.** Kakor znano, ni nič ostalo neopazovanega na človeškem telesu, s čimer bi se dalo izslediti razne značaje ljudi. Lasje, oči, zobje, hoja itd., vse to je že služilo raznim opazovalcem k dosegu teh ciljev. Nek iznajdljiv človek je priložil tudi nohte na roki; in glejte, kaki so bili rezultati njegovih raziskovanj: kdor ima na nohtih bele lise, ta je poseben oboževatelj in ljubitelj ženskega spola ter je nestanovitnega značaja. Kogar nohti so spokani, ta

Uvidevala je, da mora enkrat za vselej povedati Angeliku, da mora njiu razmerju konec biti in storila je to s krutimi besedami, vedoč da sicer nič ne opravi.

»Ljubi prijatelj«, je rekla mirno in odločno, »najino razmerje mora postati drugače, kakor je bilo doslej. Najbolje bo, da se kar danes pomeniva. Jaz te imam sicer prav rada, ti si sploh edini človek, ki sem ga kdaj ljubila, a tvoja ljubica ne morem več biti. Če bi ti kaj bil in kaj imel, bi z veseljem postala tvoja žena in vem, da bi bila oba srečna. Ali iz tebe ne bo nikoli nič. Ti nisi nič in ti ne znaš nič. Jaz pa ne maram ži eti v beraštvu in ne maram trpeti. Sebi bom pomagala, tebi pa ne morem in zato je najbolje, da se ali razideva za vedno ali pa da ostaneva samo prijatelja, vežejo naju skupni spomini, ki se ne dajo izbrisati, ali vzlic temu hočem jaz hoditi svojo pot, ti pa hodi svojo.«

Trdo in brezobzirno je govorila Adelgunda, dasi ji je bilo težko pri srcu. Kakor udarci s kladivom, tako so Angelika zadele te besede; kar omahoval je in zmanjkovalo mu je sape in ves potrt se je sesedel na mehko zofa. Po dolgem molku, je prišel toliko k sebi, da je bridko ihtel vzdiknil:

(Dalje prihajajo.)

je ponosen. Kdor ima mesnate prste na konce in nohti niso dobro priradjeni, tak se ne sme ženiti, ker ga v zakonakem življenju čakajo same nesreče! Kratki nohtovi značijo potrpežljivost — in pa poglavitno vdanost proti usodnim udarcem. Rožnati in prozorni nohti — so znak živega, krotkega in prikupljivega človeka. Dolgi in ozki nohti so znak, da je njihov lastnik obdarjen z velikimi talenti za umetnost. Debeli nohti značijo oduren in grd značaj. Robasti noht na kazalcu leve roke znači posebno razvito sposobnost za vzgojo otrok. Okrogli, gladki nohti so znak miroljubja in dobrote. — Kdor nohte neravno striže, tak človek je bister in odločen v svojih delih!

Petnajstletnica pevskega in tamburaškega društva „Zvon“ v Trbovljah.

V nedeljo, dne 24. julija je praznovalo pevsko in tamburaško društvo »Zvon« v Trbovljah petnajstletnico svojega obstanka. Lepo število let, ako pomislimo na vse težkoče, na vse hude boje, ki jih je društvo moralo dobojevati v tej dobi. Pevsko društvo »Zvon« ni samo gojilo pesmi, nastopalo je tudi kot prvi borilec za narodno idejo v Trbovljah. Nekaj minut po napovedanem času se je začela polniti Fortejeva dvorana na Vodah z občinstvom. V sredi med pevci iz Trbovelj in Zagorja, zbranimi na odru, je imel gosp. Kuha slavnostni govor. Poda v kratkih potezih zgodovino in razvoj društva »Zvon«. Naštevati je, s kakimi težkočami se je imelo društvo boriti, vendar so se pa vedno pravočasno našli močje, ki so društvo rešili propada in mu z vztrajnim delom zagotovili obstanek in razvoj. Nato je zaorila slavnostna pesem iz krepkih grl trboveljskih in zagorskih pevcev. Besedilo je zložil Josip Velkavrh, uglasbil pa jo je nekdanji zagorski učitelj, Emil Adamič v Trstu. Ni ravno lahka skladba, vendar pa so jo pevci zapele dovršeno lepo. Občinstvo jih je odlikovalo z burnim aplavzom. »Glasbeno društvo« iz Zagorja je zapelo »Nazaj v planinski raj« tako ubrano, da je moralo pesem ponavljati. Trboveljski pevci so zapeli »Dneva nam pripelji zar«, pevsko društvo »Kum« iz Radeč pri Zidanem mostu pa »Mladosti ni«. Nato je nastopil gosp. Počivalšek kot solist. Zapel je krasno otožno pesem »Na tujih tleh.« Trboveljski in zagorski pevci so skupno izvajali pesem »Hercegovsko«. Na splošno zahtevanje so jo morali ponoviti. Kot zadnjo točko pa so vsi pevci skupno zapeli himno »Slovenec in Hrvat«, ki je povzročila med občinstvom izredno navdušenje. Pevsko društvo »Zvon« je dostojno proslavilo svoj jubilej, kakor se spodobi, s pesmijo. Naj se tudi v bodoče tako lepo razvija, kakor doslej, in naj čuva s slovensko pesmijo Trbovlje pred nevarnostjo potutčenja.

Za kratek čas.

— Lep kavalir ta moj doktor! Obljubil mi je sto kron, zdaj pa me je pustil na cedilu. Glej, ti si stara in izkušena primadona; svetuj mi, kaj naj storim?

— Piši mu: Igrali ste se z mojimi najsvetejšimi čustvi in kot kavalir morate vedeti, da se igralski dolgov plačajo v 24. urah.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Risto Pastoclemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 25. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. . . za 50 kg 9 58
Pšenica za april 1911. . . za 50 kg 9 84
Rž za oktober 1910 . . . za 50 kg 7 14
Koruz za avgust 1910 . . . za 50 kg 5 64
Oves za oktober 1910 . . . za 50 kg 7 26

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Slovenci in Slovenke! Ne zahite družbe sv. Cirila in Metoda!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 25. julija 1910.

Načelbeni papirji.	Dunaj	Biogori
4% majeva renta	93-80	94-—
4-2% srebrna renta	97-75	97-45
4% avstr. krona renta	93-75	93-95
4% ogr.	91-95	92-15
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k. o. čelke dež. banke	94-25	95-25
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	235-50	239-50
„ „ 1864	324-—	330-—
„ „ tiske	154-25	160-25
„ „ zemeljske I. izdaje	297-75	303-75
„ „ II.	278-75	284-75
„ „ ogrske hipotečne	247-25	253-25
„ „ dun. komunalne	531-—	541-—
„ „ avstr. kreditne	526-—	536-—
„ „ ljubljanske	82-50	88-50
„ „ avstr. rdeč. križa	64-25	68-25
„ „ ogr.	38-40	42-40
„ „ bazilika	28-60	32-60
„ „ turške	257-50	260-50
Bankice.		
Ljubljanske kreditne banke	445-—	447-—
Avstr. kreditnega zavoda	668-50	669-50
Dunajske bančne družbe	546-50	547-50
Južne železnice	108-50	109-50
Državne železnice	737-—	738-—
Alpine-Montan	738-50	739-50
Česke sladkorne družbe	233-50	235-—
Živnostenske banke	261-50	262-25
Valute.		
Cekini	11-36	11-38
Marke	117-37	117-57
Franki	95-35	95-45
Lire	94-70	94-90
Rublji	253-—	253-75

Išče se

stanovanje

obstoječe iz 2 velikih in 2 malih sob, predsobe, kuhinje in poselske sobice, če možno s pravico do soporabe vrta, za avgustov termin.

Ponudbe naj se pošljejo na upravnništvo „Slov. Naroda“.

Josip Šteh naznanja v imenu svojih otrok in sorodnikov, da jim je preminula nepozabna soproga ozir. mati, gospa

Terezija Šteh

trgovca in posestnika soproga

v nedeljo jutraj, dne 24. junija v Toplicah na Dolenjskem v 42 letu svoje starosti. 59

Pogreb nepozabne rajnice bo v sredo, 27. t. m. dopoldne ob 10. uri na Vidmu pri Dobropoljah.

Žalujejo ostali.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prezalostno vest, da je naša nepozabna soproga, oziroma mati, gospa

Antonija Pilny

soproga sprevednika c. kr. drž. železnice

danes ob 1/2. uri popoldne v starosti 42 let, previdena s tolažili sv. vere, po dolgotrajni mučni bolezni, udano preminila.

Pogreb rajnice se vrši v sredo, 27. t. m. ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice k Sv. Križu. 60 Bodi ji blag spomin.

Ljubljana, 25. julija 1910.

Žalujejo rodina Pilny.

2 do 3 brusilce

(Grobščleifer) sprejme takoj v trajno delo kranjska tvernica za železnino v Kamniku na Kranjskem. 53

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštnem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije na menice po 6 %.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskoptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni. 10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica: Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni zaklad: K 5.000.000.— K 450.000.—
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzih.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.
Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrok.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotinam namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.
Vsa pojasnila daje drage volje 1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«
Osamosvojimo se na narodno - gospodarstvom polju!
Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

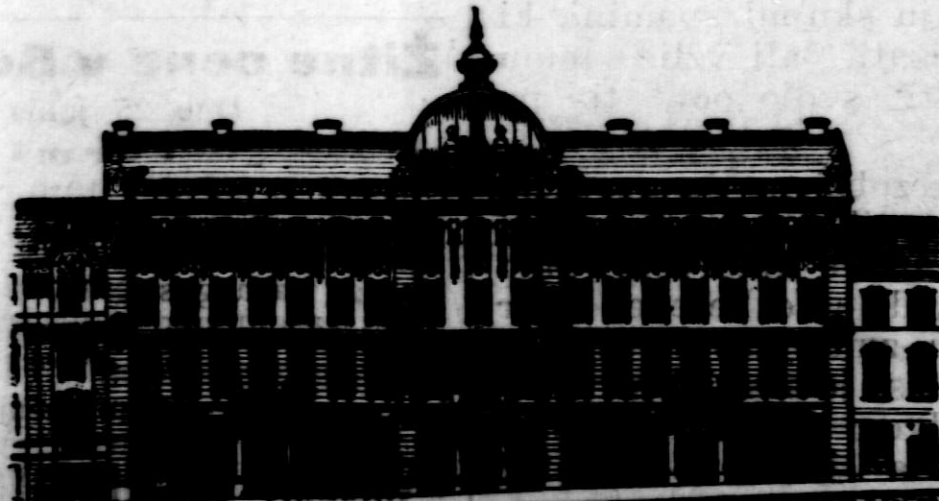
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo. 4